

UZASADNIENIE

Apelacja obrońcy jest bezzasadna.

Chybione są zarzuty związane z rażąco niewspółmiernością orzeczonej kary łącznej oraz z brakiem zastosowania zasady pełnej absorpcji przy łączeniu kar jednostkowych.

Sąd Rejonowy słusznie zastosował przy wymiarze orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zasadę mieszaną (zwaną zasadą asperacji) i należycie to uzasadnił. Również stopień wyważenia (potocznie rzecz ujmując „wymieszania”) zasad absorpcji i kumulacji w ramach zastosowanej zasady asperacji jest trafny i zasługuje na aprobatę Sądu Okręgowego. Zwrócić należy uwagę, że Sąd Rejonowy i tak był tu łaskawy dla skazanego i zastosował do kary łącznej zasadę mieszaną, powodując skrócenie okresu odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności o jeden rok i cztery miesiące (kolejno wykonywane kary, a więc kary odbywane za na zasadzie kumulacji, trwałyby 4 lata i 8 miesięcy, a skazanemu orzeczono karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności).

Zastosowanie większego stopnia zasady absorpcji nie byłoby właściwe. Orzeczona zaskarżonym wyrokiem kara łączna obejmuje kary jednostkowe za aż 12 przestępstw, popełnionych przeciwko różnym dobrom chronionym prawem. W większości były to przestępstwa przeciwko mieniu (kwalifikowane z art. 279 § 1 kk, art. 278 § 1 kk, art. 288 § 1 kk), ale również przeciwko życiu i zdrowiu (kwalifikowane z art. 157 § 1 kk) i przeciwko działalności instytucji państwowych (kwalifikowane z art. 222 kk, art. 224 kk, art. 226 kk). Co prawda skazania dotyczyły przestępstw popełnionych w okresie roku i dwóch miesięcy (od sierpnia 2013 roku do października 2014 roku), ale nie są to wcale argumenty przemawiające na korzyść skazanego. Słusznie podnosi się bowiem w orzecznictwie, że niekiedy wystąpienie bliskości czasowej popełnianych przestępstw bez związku przedmiotowego między nimi może prowadzić do surowszej (a nie łagodniejszej) kary łącznej i ukazywać "intensywność przestępczego działania" sprawcy (wyr. SA w Białymstoku z 28.8.2012 r., II AKA 144/12, KZS 2012, Nr 12, poz. 73). Także i podobieństwo przestępstw objętych wyrokiem łącznym może w konkretnej sytuacji świadczyć o determinacji sprawcy, o "jego konsekwencji, czy wręcz premedytacji w dążeniu do łamania porządku prawnego" (post. SN z 5.1.2011 r., II KK 172/10, OSNKW 2011, Nr 2, poz. 13). Generalnie należy stwierdzić, że czym większa liczba przestępstw, tym surowsza powinna być wymierzona za nie kara łączna (co nie koniecznie oznacza zastosowanie zasady pełnej kumulacji). Twierdzenie takie znajduje pełne potwierdzenie w dyrektywach prewencji indywidualnej i generalnej, a zatem nie kłóci się z prymatem stosowania zasad prewencji indywidualnej ustanowionym przez obowiązujący od dnia 1 lipca 2015 roku przepis art. 85 a kk – dlatego dotychczasowe orzecznictwo w tym przedmiocie zachowuje aktualność (zob. wyr. SA w Katowicach z 20.5.2008 r., II AKA 129/08, KZS 2008, Nr 9, poz. 48; wyr. SA w Krakowie z 19.10.2007 r., II AKA 183/07, KZS 2007, Nr 11, poz. 19; wyr. SA w Łodzi z 20.9.2001 r., II AKA 154/01, KZS 2002, Nr 12, poz. 70).

Orzeczona kara łączna pozbawienia wolności spełnia dyrektywy wymiaru kary łącznej określone w art. 85 a kk. W tym konkretnym przypadku skazany uporczywie i wielokrotnie naruszał normy prawne, jego działalność przestępcza była intensywna (12 przestępstw popełnionych w okresie 14 miesięcy), dlatego nie zasługiwał on na dalsze łagodzenie kary. Sąd Okręgowy podziela zdanie Sądu Rejonowego, że kara łączna 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności wpłynie na skazanego resocjalizująco.

Podsumowując, orzeczona kara łączna jest adekwatna do stopnia winy skazanego i stopnia społecznej szkodliwości jego czynów, oraz oddaje w należyty sposób natężenie jego kryminalnej działalności.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu przez adwokata skazanemu na rozprawie apelacyjnej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 618§ 1 pkt 11 kpk oraz § 2 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714).

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zwolnił skazanego od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym na podstawie art. 624 § 1 kpk, kierując się jego ciężką sytuacją finansową (nie ma majątku ani dochodów, odbywa wieloletnią karę pozbawienia wolności).

Wobec powyższego orzeczono jak w wyroku.